

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 73 0 P 024426 17 Spp 2
Banjaluka, 03.5.2017. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, odlučujući o zahtjevu Osnovnog suda u Kotor Varošu za rješavanje spornog pravnog pitanja u predmetu broj: 73 0 P 024426 16 P, na osnovu odredbe člana 61v. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13), te odredbe člana 18. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju ("Službeni glasnik RS" br. 19/14), člana 4. stav 4. i člana 12. Pravilnika o radu sudskih odjeljenja (broj: 118-0-Sul-14-000458 od 06.02.2015. godine), na sjednici Građansko-upravnog odjeljenja, održanoj dana 03.5.2017. godine, donio je

O D L U K U

Odbacuje se zahtjev Osnovnog suda u Kotor Varošu za rješavanje spornog pravnog pitanja koje glasi „Da li je Opština Č. pasivno legitimisana u predmetima u kojima se traži naknada za zauzeto zemljište prilikom izgradnje regionalnog puta Č.-P.

O b r a z l o ž e n j e

U pravnoj stvari tužitelja M.Đ. i J.Đ., koje zastupa punomoćnik T.T., advokat iz K.V. (u daljem tekstu: tužitelji) protiv tužene Opštine Č., koju zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske (u daljem tekstu: tužena), radi naknade za zauzeto zemljište, vrijednost predmeta spora 9.338,00 KM, Osnovni sud u Kotor Varošu, sudija Duško Radonić, je podneskom broj: 73 0 P 024426 16 P od 19.9.2016. godine, pozivom na odredbu člana 61a. do 61d. Zakona o parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP), zatražio rješavanje spornog pravnog pitanja. O ovom zahtjevu je riješeno odlukom broj: 73 0 P 024426 16 Spp od 10.11.2016. godine tako da je zahtjev odbijen, budući da nije utvrđeno da pred sudom koji traži rješavanje spornog pravnog pitanja ima veći broj predmeta za koje bi bilo važno zauzeti stav prema postavljenom spornom pravnom pitanju (pasivnoj legitimaciji tužene u vezi sa zahtjevom za naknadu izuzetog zemljišta za izgradnju regionalnog puta Č.-P.), pa da se ne radi o spornom pravnom pitanju koje ima u vidu odredba člana 61a. stav 1. ZPP.

Predmetni sudija nakon toga nije ništa radio u ovom predmetu, nego je dana 09.3.2017. godine sastavio novi prijedlog (koji je u ovom sudu primljen 14.3.2017. godine) sa istim sadržajem kao i raniji, za rješavanje spornog pravnog pitanja, sada uz napomenu da su u međuvremenu primljene tri nove tužbe sa istim predmetom spora (predmet broj: 73 0 P 027269 17 P i broj: 73 0 P 027270 17 P, tužbe od 24.02.2017. godine i broj: 73 0 P 027279 17 P, tužba od 27.02.2017. godine). Iz podneska tuženog, koji takođe predlaže rješavanje ovog pitanja, proizlazi da su već vođeni neki sudski postupci radi naknade za zemljište zauzeto izgradnjom regionalnog puta Č.-P. i da je tužena po tom osnovu isplatila preko 100.000,00 KM, a radi se o predmetima broj: 73 0 V 007010 10 V, broj: 73 0 P 001576 15 P 2 i broj: 73 0 P 014061 16 P 2, te da su u toku postupci sa istim predmetom spora – predmeti broj: 73 0 P 013061 13 P, broj: 73 0 P 022304 15 P i broj: 73 0 P 024426 16 P, koji nisu pravosnažno okončani.

U konkretnom slučaju radi se o zahtjevu tužitelja (tužba podnesena 22.02.2016. godine) za novčanu naknadu vrijednosti zemljišta koje je zauzeto izgradnjom regionalnog puta Č. – P. (građen, kako se može zaključiti iz priložene dokumentacije, od 1990. do 2000. godine) koji je usmjeren prema tuženoj-Opštini Č. Tužena se, pored ostalog, brani prigovorom pomanjkanja pasivne legitimacije.

Sud u Kotor Varošu, sudija koji je stavio zahtjev za rješavanje spornog pravnog pitanja, obrazlaže svoj stav da bi u konkretnoj situaciji bila pasivno legitimisana samo RS (koja i nije stranka u ovom postupku), a ne tužena Opština Č., niti JP P. RS. (koje preduzeće takođe nije stranka u ovom postupku).

Tužitelj se takođe izjasnio o ovom zahtjevu - smatra da nema potrebe za njegovim rješavanjem, jer da se Vrhovni sud već izjasnio po istom zahtjevu; da postojanje ili nepostojanje pasivne legitimacije predstavlja faktičko pitanje koje se utvrđuje na osnovu izvedenih dokaza i utvrđenih činjenica u svakom konkretnom predmetu; da tužena nije ničim dokazala tvrdnju da nije bila investitor izgradnje predmetnog puta, niti ukazuje ko je investitor, ako nije ona; te da je sud u svim, ranije završenim predmetima, našao da je tužena pasivno legitimisana.

U vezi sa postavljenim pitanjem treba reći da je u predmetu broj: 73 0 P 001576 15 P 2, koji se spominje u zahtjevu za rješavanje spornog pravnog pitanja (u kojem je tražena naknada za zauzimanje zemljišta prilikom izgradnje istog puta), revizija zaista odbačena i prvostepeni sud u Kotor Varoši je povodom pitanja pasivne legitimacije izrazio stav koji opisuje u svom zahtjevu, slijedom čega je tužbeni zahtjev odbijen, ali je u tom predmetu Okružni sud u Banjaluci, u odluci broj: 73 0 P 001576 15 Gž 3 od 23.02.2016. godine izrazio suprotan stav – da je tužena, Opština Č. pasivno legitimisana, jer da je u materijalnopravnom odnosu sa tužiteljima budući da je „korisnik eksproprijacije i investitor navedenog puta“. Naime, u tom postupku je zaista utvrđeno (što manjka u predmetu koji je dostavljen uz zahtjev) da je tužena donijela odluku o pristupanju izgradnji navedenog puta, te da će obezbjediti 40% sredstava za njegovu izgradnju. Važno je napomenuti da je tužbeni zahtjev u ovom predmetu prvobitno bio odbijen zbog prihvaćenog prigovora zastarjelosti potaživanja (odluka osnovnog suda od 26.11.2009. godine, drugostepena odluka od 30.4.2010. godine i presuda Vrhovnog suda od 23.8.20011. godine), ali je Ustavni sud BiH takve odluke ukinuo, pa su u ponovnom postupku (završenom odbacivanjem revizije) donesene naprijed opisane odluke.

U predmetu Ustavnog suda BiH, odluka broj: 2845/11 od 09.12.2014. godine (koja se takođe spominje u zahtjevu) tuženo je preduzeće JP P. RS. Tražena je naknada za zauzeto zemljište pri izgradnji istog puta (P.-Č.) i prvostepeni sud (Osnovni sud u Prnjavoru) je odbio tužbeni zahtjev zbog nedostatka pasivne legitimacije (izrazio stav koji zagovara i sud koji je podnio predmetni zahtjev). Takvu odluku je potvrdio drugostepeni sud, ali je apelacioni sud drugostepenu presudu ukinuo zauzimajući potpuno suprotan stav - da je tuženi JP P. RS pasivno legitimisan u tom sporu pri čemu se pozvao na svoje odluke broj: AP 4051/09 od 13.6.2012. i AP 2061/10 od 12.6.2013. godine u kojima je takođe rješavao pitanje pasivne legitimacije ovog tuženog u predmetima koji su se odnosili na zauzimanje zemljišta pri izgradnji puta U.-F. (S.). Takav stav (o pasivnoj legitimaciji JP P. RS) Ustavni sud je izrazio i u svojoj odluci broj: AP 2988/11 od 18.12.2014. godine (radi se, takođe, o izgradnji regionalnog puta P.-Č.). Isti stav o pasivnoj legitimaciji JP P. RS u ovoj vrsti sporova izrazio je i ovaj sud u brojnim svojim odlukama (118 0 P 000564 15 Rev 2 od 29.10.2015. godine; 91 0 P 000367 15 Rev 2 od 01.4.2015. godine; 91 0 P 000585 Rev 2 od 03.02.2015. godine; 91 0 P 000339 14 P 2 od 27.5.2014. godine....).

Odredbom člana 61a. stav 1. ZPP je propisano da će prvostepeni sud, po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranke pokrenuti postupak pred Vrhovnim sudom Republike Srpske za rješavanje spornog pravnog pitanja, ako u postupku pred tim sudom u većem broju predmeta

postoji potreba da se zauzme stav prema spornom pravnom pitanju koje je od značaja za odlučivanje o predmetu postupka pred prvostepenim sudom.

U konkretnom slučaju imamo posebnu situaciju – da je u nekim predmetima već pravosnažno presuđeno i tužena obavezana da plati (štaviše, već je i izvršila plaćanje) naknadu za izuzeto zemljište; postoje tri predmeta sa istim zahtjevima koji nisu pravosnažno presuđeni, ali u kojima je izražen stav, čak i od strane suda u Kotor Varošu (samo su sudile druge sudije), da je pasivno legitimisana tužena, te su zasnovana tri nova predmeta sa istim zahtjevima. Pri takvoj situaciji nema mjesta odlučivanju o postavljenom spornom pravnom pitanju, jer se o njemu u više navrata već izjasnio prvostepeni sud, kao i drugostepeni sud, uz napomenu da drugačiji stav u odnosu na ovo pitanje zauzima samo sudija koji je stavio zahtjev za rješavanje spornog pravnog pitanja. Nameće se zaključak da naprijed navedeni sudija uporno inicira rješavanje spornog pravnog pitanja samo zato što se ne slaže sa stavom drugostepenog suda, a očigledno ni sa stavom drugih sudija u istom sudu.

Kako odredbe ZPP koje regulišu postupak rješavanja spornog pravnog pitanja, nemaju u vidu ovakvu situaciju, zahtjev valja odbaciti na osnovu odredbe člana 61v. stav 1. u vezi sa članom 61a. stav 1. ZPP.

Nadalje, kod činjenice da je o pasivnoj legitimaciji JP P. RS u ovoj vrsti sporova, kako je naprijed navedeno, već odlučio Vrhovni sud Republike Srpske, a posredno i o pasivnoj legitimaciji Opštine Č., kroz predmet koji je završen rješenjem ovog suda broj: 73 0 P 001576 16 Rev 3 od 02.8.2016. godine, te da RS (čijom pasivnom legitimacijom se bavi sudija koji je podnio zahtjev za rješavanje spornog pravnog pitanja) i nije stranka u konkretnom sporu – predmetni zahtjev se ukazuje nedozvoljenim i u smislu odredbe člana 61v. stav 2. ZPP, što takođe vodi ka njegovom odbacivanju.

Slijedom izloženog riješeno je kao u izreci.

Predsjednik Građansko-upravnog odjeljenja
Staka Gojković